

De „Stad Winschoten” is los van zijn ligplaats: de laatste reis naar Groningen is begonnen.

woensdag 23 oktober 1968

„Snikke” voer voor laatste keer naar stad

(Van één onzer redacteuren) „Mouder hest de kovvie kloar”, snikke komt van stad” - Dat blijs vroeger schipper Wildeman op z'n hoorn als de vrachtboot „Stad Winschoten” van Groningen kwam. Na de oorlog voer de boot nog een jaar of acht dagelijks de afstand tussen de twee steden. Gisteren was het onherroepelijk de laatste keer: om een uur of één maakte de oudgediende en gedeeltelijk verroeste „Stad Winschoten” zich moeizaam los van de kade in de Winschoter haven. Er stonden een paar mensen, die afscheid van het verleden, (want dat was de boot), hadden genomen. Maar geen hoorngeschal: „Snikke voart naar Stad”, en geen echte vracht. „Snikke” voer voor de laatste keer naar de Stad om vandaag verder te varen, net zolang tot hij in Den Oever aankomt. Daar wordt-ie opgekalefaterd en ingezet voor de sportvisserij op de Waddenzee.

Voor veel oudere Winschoters was Wildemans „snikke” nog altijd een begrip. Er is immers zoveel mee vervoerd. Z'n geschiedenis gaat tot een paar honderd jaar terug: toen het paard het schip nog trok met op dat paard de „snikkejong”, die soms te klein was om er op te komen. Later kwam er een motor in en toen hi was de romantiek op z'n retour. Nog even

kwam die terug in de oorlogsjaren, toen alles, maar dan ook alles met de „snikke” vervoerd werd. Tot mensen en dieren toe.

Het was een belevenis, de thuisvaart van de „snikke”. Al in de bocht van het Winschoterdiep bij Scheemda kon men in Winschoten Wildemans seintje horen: „Snikke komt van Stad”. Op de kade was het altijd een drukte van belang en zo was het ook in Groningen, als de tijd om uit te varen aanbrak en iedere schipper het eerst onder de „Hoogholtjes” door wilde zijn. „Een prachttijd” weten de Wildemannen van nu nog. „Mooi, maar ook wel eens gevaarlijk. In de winter b.v. als het ijs gebroken werd en de jeugd op de kant stond te gooien met alles wat ze te pakken kon krijgen. Hun ijsbaan werd immers vernietigd. En die ene keer in de oorlog, toen het Winschoterdiep gestremd was door de opgeblazen bruggen. Schipper Jurrie Wildeman koos toen zijn weg over de Dollard. Maar 's nachts werd het eb en het schip zat vast. Drie dagen”.

Dat alles is verleden tijd. Het lijkt al langer geleden dan het in werkelijkheid is. Niemand zal de hoorn ooit nog eens horen. Snikke kwam van Stad en snikke ging naar Stad. Maar hij komt nu niet weer terug. Jammer.